

ZPRÁVY A OHLASY

Měsíčník novoměstského sboru

*Říjen
2020*

ČESKOBATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V NOVÉM MĚSTĚ NA MORAVĚ

Ročník XIX.

Za zářijové a říjnové schůze staršovstva

S vděčností jsme mysleli na službu a život sestry Marty Svobodové a na její místo staršovstvo povolali sestru Martu Štursovou z Bystřice.

Začali jsme mluvit o volbě staršovstva, která má proběhnout v roce 2022.

Části schůze byly přítomny zaměstnankyně (ve) - pastorační pracovnice a účetní Martina Dvořáková a kostelnice Ema Oravcová. Z rozhovoru vyplynulo několik podnětů a také to, že budou na schůze zvány pravidelně, jednou za čtvrt roku.

Bylo stanoveno datum náhradního Sborového shromáždění na neděli 1. listopadu. A probráno mnohé další.

V říjnu potom na zrychleném a částečně online jednání (za neusnášeníschopného stavu) - jsme souhlasili se křtem Teo Roseckého a mluvili o možnostech nahrazení zpěvu při bohoslužbách.

Bylo referováno o domluvě s Deborou Rumlovou o jejím možném nástupu na částečný úvazek od 1.9.2021.

S radostí bylo konstatováno, že práce na plotu a kůlně pokročily či jsou již dokončeny a poděkovalo za ně.

Byla předběžně odsouhlasena obnova vybavení kanceláře a schválen pronájem presbyterny sboru Církve adventistů sedmého dne na sobotní setkání jednou za 14 dnů.

Padly návrhy jmen možných kandidátů pro volbu synodní rady v příštím roce.

A na závěr také zazněly dobré ohlasy na představení Víti Marčíka Labyrint světa.

Ondřej Ruml

Zprávy ze sboru

1.11. se bude konat odsunuté výroční sborové shromáždění. Viz program. Zprávy za všechny činnosti byly zveřejněny

v březnovém zpravodaji a jsou k nahlédnutí na webových stránkách sboru na tomto odkaze

<http://nove-mesto-na-morave.evangelnet.cz/clanek/zpravy-ohlasy-brezen-2020>

Od 11.10. budou k nahlédnutí seznamy s hlasovným právem.

Sledujte prosím aktuální situaci. Uvedená shromáždění se budou konat, podle situace a usnesení vlády viz. níže

Výňatek z usnesení vlády ČR ze dne 30. září 2020:

Omezuje se... účast na bohoslužbě tak, že se jí účastní nejvýše tolik osob, kolik je míst k sezení, **nejvýše však 100 osob**, a osoby, které se bohoslužby účastní, se převážně zdržují na místě k sezení, a to s výjimkou osob vedoucích bohoslužbu a jejich pomocníků, a **y průběhu bohoslužby se nezpívá.**

KALENDÁRIUM říjen 2020

6.10.	NM 18.00 - STARŠOVSTVO
11.10.	Díkůčinění za úrodu BY 7.50 – bohoslužby bez Večeře Páně NM 9.00 – bohoslužby bez Večeře Páně se křty
13.10.	NM 19.30 - KRUH
20.10.	NM 9.30 – Kavárnička pro seniory – hostem Petr Hladík – o pěší cestě na Sněžku
20.10.	NM 19.30 – v rámci střední generace – Jaroslav Ondráček (nejen) promluví na téma: "Jednota v Duchu svatém jako základ jednoty Církve Kristovy podle Jana 17"
1.11.	Výroční sborové shromáždění
4.11.	NM 18.00 - STARŠOVSTVO
6.11.	NM 19.30 – schůzka učitelů NŠ
14.11.	KONVENT – Velké Meziříčí

Sbírky do pokladniček ve věži

Sbírka na podporu střediska Diakonie Rolníčka vynesla v našem sboru částku 1.951Kč.

Všem, kdo jste přispěli, upřímně děkujeme.

Díky dárci, který věnoval mimořádnou částku 50.000,-- na opravu stolu Páně, je oprava téměř zaplacená.

Za dar upřímně děkujeme.

Zprávy ze seniorátu

Daňkovice:

4.10. neděle díkčinění: 9.30 bohoslužby Díkčinění (dialogické kázání J. Hrudka - M. Slámová, hudební doprovod L. Moravetz).
11h varhanní koncert Ladislava Moravetze

Horní Dubenky:

4. října - Bohoslužby - neděle díkčinění 4. – 11. října: Práce (bez) budoucnosti – výstava na stromech v aleji od evangelického kostela ke hřbitovu (v rámci Týdne důstojné práce). 7. října od 19 hodin promítání filmu „Pardon, nezastihli jsme vás“ – doprovodný program k výstavě „na stromech“.

Horní Vilémovice:

24. října v 15 hod. koncert v kostele. Účinkuje Daniel Jun (klavír), Ondřej Jiskra (pozoun), jako host: Jiří Voda (cajon), Jan Jun (kytara).

Pelhřimov:

Do konce října trvá výstava Očima en plain air – malby E. Frühaufové, P. Šedy, J. Minářů a dalších. Výstava přístupná v době bohoslužeb a po dohodě na tel. 774600529.

10.10. obnova sborového lesa, sraz ve 13 h u evangelického kostela Strměchy.

Jihlava:

13. 10. 19.00 (úterý) Modlitba Taizé kostel Povýšení sv. Kříže.

Velké Meziříčí:

11. října 18h koncert Listověj (k Díkčinění).

15. října 17h večer s Alexandrem Flekem: Kde se vzala Parabible?

Telč:

16.10. od 17 hodin komentovaná projekce: "Od zelené přírody k bílým vrcholům"

30.10. od 17 hodin komentovaná projekce: „Neobvyklé památky na jihu od Alp"

Žijí mezi námi – rozhovor s Janou Černou

Janu Černou není třeba v našem sboru představovat, byla presbyterkou, členkou kulturní komise, angažovala se v kavárničce pro seniory, při jarmarcích a mnohém dalším. Poslední čas bohužel strávila v nemocnici a nyní obývá garsoniέρu v Domově s pečovatelskou službou. Sešla z očí, ale ne ze srdcí. Ráda vás uvidí a snad jednou přijde čas, kdy zase zavítá do kostela...

Jak jste se stala členkou sboru?

Členkou sboru jsem poměrně krátkou dobu, do evangelického sboru jsem vstoupila na podzim roku 1990, už tu byl bratr farář Daniel Ženatý. Ale vztah k evangelickému sboru mám od dětství. Celý život jsem prožila v Novém Městě, s výjimkou pěti let, kdy jsem studovala. Vyrostla jsem v Monseově ulici, měla jsem hezké mládí, až na nejtěžší období, kdy byl na konci druhé světové války můj tatínek vězněn 7 měsíců na Gestapu v Jihlavě. Maminka i babička mi říkaly, že jsem tatínka už nepoznala, takového veselého, jaký býval dřív. Narodil se se srdeční vadou a ta se vězněním a taky tím, že se moc neléčil, zhoršila. Prerostla v anginu pectoris a tatínek zemřel v 61 letech na třetí infarkt. A nemoc se na něm projevila už

dřív, ale pamatuju si jej přesto jako pohodového a všemi oblíbeného člověka.

Žili jsme ve vlastním rodinném domku, který nechal postavit můj dědeček pro své dvě dcery. Maminčina sestra se provdala na jižní Moravu a její byt obývala babička a teta, což byla paní, která se o babičku starala. Babička ztrácela zrak a potřebovala trvalou péči. Tak se přizvaná paní starala nejen o babičku, ale i o mě a já jí říkala teto.

Náš dům postavil dědeček a krátce na to zemřel, nedožil se mého narození. Byl to bývalý c.-k. státní úředník a po válce vstoupil do nově vzniklé Československé církve (dnes Československé církve husitské, která letos slaví 100 let od svého vzniku) a tatínek, když se přizemnil, do ní vstoupil taky. Já jsem v ní byla pokřtěna a v těch prvních letech mého života, tu ve Městě byl československý farář a každou neděli bývaly bohoslužby v aule reálky. Také asi

proto, že tam
zůstaly
varhany, které
tam byly
z doby
Rakouska-
Uherska, kdy
aula sloužila
také jako
kaple. Na
bohoslužby
jsme chodili
pravidelně,
ale já měla
řadu
kamarádů
evangelíků –

na naší ulici Hanku Smíškovou a děti Trojanovy a na faře bydleli Kejřovi a dcera Evelyn byla moje spolužačka. Já jsem projevila touhu s těmi dětmi chodit na nedělní školu. Protože nedělní školu vedla přítelkyně mé maminky sestra Kulfánková a ta mě velmi ochotně přijala. Já jsem tedy do ní chodila celé dětství, nedělní škola

byla až po bohoslužbách, velmi ráda. Obzvláště ráda, když nedělní školu vedla Květa Trojanová, později Žilková, která nás naučila spoustu písní, na to ráda vzpomínám. V presbyterně bylo harmonium. V tom docházení mne velmi podporovala teta, která byla sama evangelička, chodila zpívat na pohřby a účastnila se všech aktivit, pomáhala při jarmarcích, které se konaly a brávala mně s sebou. Já jsem tedy vedle té tety vyrůstala jako evangelička, naučila mě dost písní...

A jak to bylo dál?

Když jsem v roce 1948 měla začít chodit do školy, tehdy bylo ještě náboženství mezi povinnými předměty, Československá církev tu už neměla faráře a rodiče si přáli, abych byla řádně nábožensky vedena a řádně vychovávána, a tak požádali seniora Kejře, jestli by mě vzal mezi děti do evangelického náboženství. A to jsou chvíle, kdy člověk dostává jakýsi životní základ, a to zůstává nezapomenutelné.

Když se potom přistěhoval nový československý farář, byla jsem asi ve čtvrté třídě, tak jsem potom chodila na náboženství k němu, ale byla jsem v kontaktu s evangeličky a chodila jsem i do (evangelického) kostela.

Udivuje mě, že dlouho jsme bohoslužby mohli mít v aule Gymnázia. Až do 50. let Československá církev zůstala bez místa, kde by slavila bohoslužby. Václav Kejř nabídl československému faráři, aby bohoslužby byly odpoledne v evangelickém kostele. Potom si Československá církev postavila modlitebnu ve Žďáře, tedy se to potom tady střídalo a já už studovala v Brně. A protože jsem si zvolila jako studium pedagogický obor, tak jsem už nemohla chodit na bohoslužby. Ala maminka chodívala na bohoslužby pravidelně, to bylo již za seniora Batelky. Potom ten sbor v Novém Městě v podstatě zanikl.

A jak to bylo s bohoslužbami v aule gymnázia?

On tam byl dokonce oltář. Za zatahovacími dveřmi byl údajně oltář, který tam zůstal ještě přes druhou válku, byl samozřejmě v té době už odsvěcený. A varhany byly, kde je dnes Komenský, kterého tam nadvakrát instaloval Makovský. A varhany se přestěhovaly na

místo oltáře a byly tam až do doby, kdy jsem už učila. Pak vadily i varhany a zlikvidovaly se.

Ještě se vrátím k věznění vašeho tatínka, proč se dostal do vězení?

Tatínek pracoval jako úředník okresního úřadu a zrovna v době války pracoval na oddělení, kde se vydávaly legitimace. Což bylo nepříjemné, protože se tam taky vydávaly tajně doklady pro partyzány. Jednou se tatínek dozvěděl, že byl postřelen partyzán, u kterého našli legitimaci, na níž je jeho čitelný podpis. Čekal na zatčení a opravdu netrvalo dlouho a zatkli ho. Prokázalo se, že to není jeho podpis, oni mu ale nevěřili, že o tom nevěděl a on to asi vědět musel. Maminka si vzala do hlavy, že to dostane před soud. Pomohl ji tehdy československý farář Rydval, který jí sehnal právníka a ten se ujal řízení. V únoru 1945 se dostal tatínek před soud, sjednali si grafologa a dokázali, že to není jeho podpis. Tatínek byl sice zproštěn viny, ovšem domů ho nepustili, zůstal ve vězení. Už byl dokonce vypsán k nějakému transportu. Domů se dostal 14. dubna 1945 a to snad proto, že si věznitelé chtěli udělat na poslední chvíli dobré jméno a přijetí po válce. Tatínek pak pracoval mnoho let jako předseda Svazu protifašistických bojovníků. (Dnes je to nechvalně známý Svaz bojovníků za svobodu). Potom byl předsedou senior Batelka a my jsme litovali, že se tatínek s Batelkou nepoznal, zemřel v roce 1965, protože v mnohých věcech by si rozuměli. Maminka se potom se seniorem Batelkou stýkala hodně, stala se členkou toho svazu, který se scházel ke schůzím v presbyterně.

A jak jste se nakonec dostala k evangelíkům?

Pak došlo k sametové revoluci, tak bylo naprosto jasné, že nezůstanu v Československé církvi a stanu se evangeličkou, protože jsem evangeličkou vlastně byla. Tedy jsem vstoupila do sboru a jsem sboru velmi vděčná, jak krásně mě přijali. Ani slovo výčitky či narážky, ale naopak byla jsem velmi pěkně přijata. Okamžitě jsem se začala účastnit aktivně činnosti ve sboru. Především byl založen pěvecký sbor. Do pěveckého sboru, který kdysi fungoval v rámci evangelického sboru, chodil tatínek. Potřebovali muže.

A jak jste prožívala a vnímala své roky v evangelickém sboru?

Já tyhle léta poslední vnímám jako nejkrásnější léta svého života a je mi moc líto, že se nemůžu aktivně účastnit života sboru. Když se potom podařilo zahájit tu kavárničku pro seniory, kde jsem se myslím hodně angažovala, tak doufám, že se mi podaří se ještě mezi ně dostat. Začal taky jarmark adventní a další věci – chodili jsme na biblické hodiny, pokud to čas dovoloval. To byl krásný život, na který moc ráda vzpomínám.

Děkuji za rozhovor a na shledanou někdy v kostele.

Ondřej Ruml

Pojďme spolu...

V neděli 13. září se uskutečnil nultý ročník sborové neděle pod názvem „Pojďme spolu do ... Blažkova“. Nultý proto, že letošní rok věru nepřál plánování; kulturní komisi, která s nápadem přišla, přece jen chybělo pár setkání k jednání a přípravám - tak, aby vše bylo

naplánováno tak, jak být mělo, ale přece jen se neděle, dovolím si soudit, podařila. Měli jsme nádherné počasí, Vojta Zikmund agitoval, zval, fotil a četl, blažkovští

a manželé Fialovi se starali. Bylo nás přes 80, všech generací, z různých koutů našeho sboru.

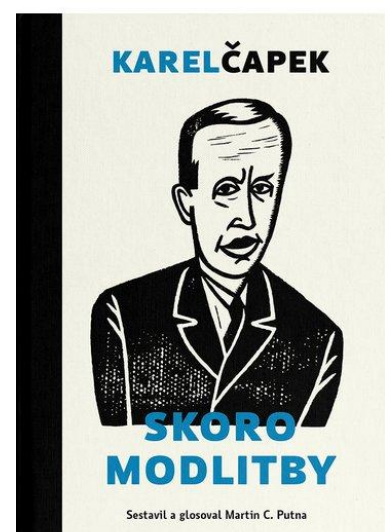
A šlo nejen o to, abychom navštívili Blažkov a blažkovské, ale také byli spolu na cestě. Tak, jak chodívali mnozí před námi – nejprve ráno opačným směrem – do evangelického kostela v Novém Městě a potom zase pěšky zpátky. Touto cestou nejprve vyrazili ti nejmladší již ráno z Branišova, na tajném místě si vyzkoušeli krátké bohoslužby tajných evangelíků a později putovali za pomoci hry směrem k Blažkovu. Další je následovali po bohoslužbách v Novém Městě na Moravě – menší skupina z Křídel a ostřílení chodci, kteří vyrazili poslední, šli celou cestu a byli v cíli první.

Ovšem šlo o to, být spolu, nejen na cestě, ale taky v Blažkově, kde jsme strávili odpoledne. Nejprve při posezení v zahradě okolo tamější modlitebny, při dobrém jídle a pití a v družné náladě a společenství. Program byl nakonec lehce posunutý, Vojtěch Zikmund četl o nedalekém Středisku biblických kurů. A následovalo úžasné vystoupení pěveckého sboru Naenia. V prvním bloku lidových písní vystoupily tři mladé tanečnice a v druhém zazněly duchovní písně. Kdo ještě mohl, zdržel se a okolo šesté hodiny večerní jsme se blížili všichni domů. Ohlasy, které jsem zaznamenal, byly kladné, snad časem zase někam půjdeme...

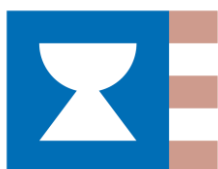
Ondřej Ruml

Na jaře letošního roku vyšla zajímavá knížka *Karel Čapek - Skoro modlitby* (sestavil a glosoval Martin C. Putna). Dostal jsem ji k narozeninám a na křídelském tábořišti s chutí a užitkem přečetl. Kdyby se vám dostala do rukou, otevřete ji, neprohloupíte. Přednáška či jakýsi úvod ke knížce je k vidění i online:

https://www.youtube.com/watch?v=bMo_bRHxEyA

A vybírám modlitbu slavného českého spisovatele z mrazivého roku 1929 (která se dá s drobnou úpravou modlit i v tento náš nečas): *Bože, který vládneš časům a povětrí, měj už slitování nad námi lidmi, zvířaty i rostlinami a odejmi od nás tyto mrazy vzteklé, nelítostné, sverpé a nešlechtné, které hubí zvěř v poli a nemilosrdně sužují člověka v práci. Slituj se nad zajíci, železničáři, pošťáky, hlídači, koroptvemi a ostatním tvorstvem polním.... Nadělnám oblevu, aby země se otevřela a vydala sněženky, tavolíny a zdeníky; zavaň k nám vlahým vlhkým větrem západním, kterým sejdou sněhy a rozpuknou se ledy; zbav nás omrzlin, chřipek a lyžařů a učiň, cos činíval každého roku: zvedni ruku a řekni: Už dost, teď zase začnem z jiného soudku.*

**PROGRAM MIMOŘÁDNÉHO SBOROVÉHO SHROMÁŽDĚNÍ
CÍRKVE EVANGELICKÉ FARNÍHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ
V NOVÉM MĚSTĚ NA MORAVĚ
NEDĚLE 1. LISTOPADU 2020**

1. Uvítání a volba předsedy shromáždění
2. Oznámení a schválení pořadu jednání
3. Volba zapisovatele, verifikátorů zápisu a skrutátorů
4. Případné udělení poradních hlasů hostům shromáždění, kteří nemají hlasovací právo
5. Zprávy o životě sboru za rok 2019
6. Zpráva o hospodaření sboru v roce 2019
7. Revizní zpráva o hospodaření sboru
8. Návrh rozpočtu hospodaření sboru na rok 2020
9. Diskuse ke zprávám, usnášení o podaných návrzích z nich vyplývajících
10. Hlasování o zprávách, včetně schválení účetní uzávěrky a rozpočtu sboru

Ožije opět naše loutkové divadlo?

Vypadá to, že ožije, minimálně se o to pokusíme. Samozvaný principál Ivo Fiala oslovil Jaroslava Bučka a Marii Noskovou (bývalé členy novoměstských ochotníků a současné členy ochotnického souboru Žďár nad Sázavou), kteří si vezmou na starost výběr představení, režii a obsazení. Ivo Fiala bude zajišťovat technické zázemí a Ema Oravcová hudební a pěvecké potřeby.

Takto pro začátek. Rádi přivítáme zájemce o spolupráci, kteří si na loutkové divadlo troufají a případně mají i nějaké zkušenosti.

Částečnou pomoc nám přislíbil i Honza Hrubec. Tak se přijďte zapojit, nebo aspoň držte palce, ať se věc podaří.

Ivo Fiala

Oznámení čtenářům:

Příští číslo našeho měsíčníku vyjde **8.1 listopadu 2020**.

Uzávěrka je **31. října 2020**.

©Zprávy a ohlasy

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, IČ 43378854

e-mail: nove-mesto-na-morave@evangnet.cz

Číslo sborového účtu: 5500213339/0800

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: slavek.zilka@atlas.cz